

Ed.

374. Breytingartillögur

við frumvarp til laga um skrásetning skipa.

Frá sjávarútvegsnefnd.

1. Við 1. gr. Í stað: »með skrásetning hjer í ríkinu« komi:
orðið skrásett á Íslandi og.
2. — 1. gr. Á undan »hjer« seinast í gr. komi:
vera.
3. — 1. gr. Á eftir gr. komi ný málsgrein:
Þau skip, sem löglega hafa verið tekin upp í skipaskrá yfir íslensk skip fyrir 1. des. 1918, skulu þó hafa rjett til að standa í skránni og nota íslenskan fána, þó að skilyrðum um búsetu eigenda eða stjórnarnefndarmanna hlutafjelaga, er skip eiga, og ákvæðunum um heimilisfang samkvæmt þessari grein sje ekki fullnægt.
4. — 2. gr. Í stað: »skipsins . . . spurt« komi:
og rjett nafn.
5. — 2. gr. Í stað: »skal hlutaðeigandi . . . fá« komi:
skulu þau fá.
6. — 3. gr. Í stað: »í aftari . . . stórlúkunni« komi:
við aðallestaropið að aftanverðu.
7. — 3. gr. Í stað: »verður skip það, sem í hlut á« komi:
á skipi, verður það.
8. — 4. gr. Í stað: »heyra undir« komi:
liggja undir.
9. — 4. gr. Í stað: »Í Reykjavík« til enda greinarinnar komi:
og heldur fjármáladeildin aðalskrá yfir skip þau, sem skrásett eru í ríkinu, og skulu skrásetningar- og þjóðernisskírteini þau, sem um getur í 2. gr., gefin út á þeirri skrifstofu.
10. — 5. gr. Í stað: »alt af . . . sem í hlut á« komi:
skulu þær vera geymdar á skrifstofu skráningarstjóra.
11. — 6. gr. Orðin: »og haldin er í Reykjavík« falli burt.
12. — 7. gr. Í stað: »tilgreint« á þrem stöðum komi:
greint.
13. — 8. gr. Í stað: »álitið . . . komið undir« komi:
talið íslenskt skip eða að það sje flutt í.
14. — 9. gr. Greinin orðist svo:
Eigandi skips, sem á að skrásetja, skal tilkynna það skriflega skrásetningarskrifstofunni í umdæmi, þar sem skipið á heima, eða þar sem það er, þegar á að skrásetja það.

Beiðni um skrásetning á skipi skulu fylgja þessi skjöl og skilríki:

1. Skipssmiðisskírteinið ásamt heimildarbrjefi þess eða þeirra, sem vilja láta skrásetja skipið sem sína eign, ef eiganda-skifti hafa orðið síðan það var smíðað. Skulu skjöl þessi lögð fram í frumriti og eftirriti, og eftirritið geymt í skjalasafni skrásetningarskrifstofunnar.

2. Skýrsla eiganda eða eigenda skipsins um þau atriði, er með þarf, ásamt yfirlýsing, að við lögðum drengskap, um að þeir hafi skilyrði samkv. 1. gr. til að eiga skip, sem heimilt er að sigli með íslenskum fána, eða skrifleg yfirlýsing fjelagsstjórnar, ef skipið er eign hlutafjelds, einnig að við lögðum drengskap, um að þeim skilyrðum sje fullnægt, sem sett eru í 1. gr. fyrir því, að eiga íslensk skip. Í yfirlýsingum þessum skal einnig gefið drengskaparheit um, að þjóðernis- og skrásetningarskírteinið verði ekki notað til þess að útvega öðru skipi þau rjettindi, sem íslensk skip njóta, eða sama skipi í eigu þeirra, sem ekki hafa þau rjettindi. Yfirlýsingin skal annaðhvort vera undirskrifuð í viðurvist skrásetningarembættismanns eða undirskriftin staðfest af notarius. Verði ágreiningur um, hvort sá, sem beiðist skrásetningar, hafi rjett til að eiga skip, er sigli með íslenskum fána, verður hann að sanna rjett sinn með skírteini frá yfirvaldi sínu. Þegar sjerstaklega stendur á, getur stjórnin þó veitt undanþágu frá því, að leggja fram skírteini þau öll, sem að framan greinir, ef fram koma á annan hátt, svo að nægir, upplýsingar þær, er með þarf.

15. Við 10. gr. Greinin orðist svo:

Á skrásetningarskrifstofunni skal gera skýrslu um alt, sem með þarf um skrásetninguna og mælinguna, og senda hana ásamt fylgiskjölum til stjórnarráðsins. Skal þar athuga mælinguna og rannsaka skilríki þau, sem send hafa verið. Ef þess er þörf, getur stjórnarráðið krafist þess, að skipið sje mælt að nýju, eða látið mæla það, ef ástæða þykir til. Stjórnarráðið getur og krafist nýrra og frekari upplýsinga um atriði, sem óljós þykja. Sje ekkert því til fyrirstöðu, að skipið sje viðurkent íslenskt og öll nauðsynleg skilríki eru fengin og í lagi, skal skipið sett á aðalskrána samkvæmt þeim skilríkjum. Neiti skrásetningarskrifstofan, þar sem skipið á heima, að lögskrá skipið, getur eigandi eða eigendur krafist þess, að hún sendi stjórnarráðinu rökstudda neitun sína ásamt skrásetningarskjölunum. Fallist stjórnarráðið ekki á neitunina, endursendir það skrifstofunni skjölin og leggur fyrir hana að framkvæma það, sem nauðsyn er á, til þess að skipið verði skrásett, en að öðrum kosti getur eigandi eða eigendur krafist, að hún rökstyðji neitunina skriflega, og má skjóta þeim úrsknrði til dómstólanna. Skjóta má og til dómstólanna, ef stjórnarráðið synjar skrásetningar.

16. — 11. gr. Tveir fyrstu málsliðir orðist svo:

Þegar skip hefir verið skrásett, gefur stjórnarráðið út þjóðernis-

og skrásetningarskirteini; skal það gert eftir fyrirmynd þeirri, sem á hverjum tíma gildir fyrir íslensk skip; skal rita á það mælingarskirteinið og upplýsingar um öll þau atriði, sem greind eru í skránni samkv. 7. gr. Skirteinið ásamt skilríkjum þeim, sem send hafa verið, skal senda aftur skrásetningarskrifstofunni svo fljótt sem unt er, og skal þar bóka það, sem með þarf, í skrárnar á hverjum stað um sig (5. gr.), leiðrjetta smálestatalið o. fl., ef rangt er, og afhenda síðan skirteinið, er nafn skipstjóra hefir verið ritað á það og greinargerð um heimild hans til að vera skipstjóri.

17. Við 11. gr. Orðin: »það, sem í hlut á« falli burt.
18. — 11. gr. Fyrir: »skrásetningin« komi:
skrásetning.
19. — 11. gr. Fyrir: »í því umdæmi, er« komi:
í umdæmi, þar sem.
20. — 11. gr. Fyrir: »hinu síðarnefnda« komi:
því.
21. — 12. gr. Fyrir: »verslunarfulltrúa« á tveim stöðum komi:
ræðismanni.
22. — 12. gr. Fyrir: »vegna« á tveim stöðum komi:
fyrir hönd.
23. — 13. gr. Greinin orðist svo:

Þegar skip hefir verið smíðað erlendis og það hefir látið gera maður, sem rjett hefir samkv. 1. gr. til að vera eigandi íslensks skips, eða hann er orðinn eigandi að því, getur það ekki orðið skrásett, fyr en það er komið í íslenskt skrásetningarumdæmi.

Þó skal íslenskum ræðismönnum eða þeim, sem fara með slíkt starf fyrir hönd ríkisins, vera heimilt að gefa út þjóðernisskirteini til bráðabirgða, ef þeir hafa fengið í hendur þau skilríki, sem um ræðir í 9. gr., 1. og 2. tölulið, og skal það hafa sama gildi sem fullkomið þjóðernisskirteini þangað til skipið verður skrásett. Í þjóðernisskirteini til bráðabirgða skulu vera greind þessi atriði: 1) nafn skipsins og hver tegund skipa það sje; 2) hve nær og hvar skipið sje keypt og nafn eiganda eða eigenda samkvæmt kaupbrjefi eða öðru heimildarskjali; 3) nafn skipstjóra; 4) eins nákvæmar upplýsingar og unt er að fá um smálestatal og lögun og lýsing skipsins; 5) hve lengi skirteinið gildi. Jafnskjótt sem ræðismaður hefir gefið út þjóðernisskirteini til bráðabirgða, sendir hann eftirrit af því til stjórnarráðs Íslands. Þjóðernisskirteini til bráðabirgða gildir þó ekki lengur en þangað til skipið kemur í fyrsta sinni inn á íslenska höfn, þar sem það skal þegar afhent á skrifstofunni, og aldrei lengur en í 2 ár frá því að það er gefið út, nema stjórnarráðið veiti sjerstaklega leyfi til þess.

Ef skip, sem skrásett er á Íslandi, er smíðað upp aftur erlendis, getur skipstjórinn krafist af næsta íslenskum ræðismanni, eða þeim, sem fer með slíkt starf fyrir hönd ríkisins, að hann láti hann fá skirteini, er veiti honum heimild til að nota þjóðernis-

og skrásetningarskirteini sitt eftir sem áður, þangað til hann kemur inn á íslenska höfn, þar sem má rannsaka, hvort skipinu hafi verið breytt svo mjög, að gefa þurfi út nýtt þjóðernis- og skrásetningarskirteini. Þó getur slíkt skirteini eigi gilt lengur en í 2 ár frá því, að það er gefið út, nema stjórnarráðið veiti leyfi til þess sjerstaklega.

24. Við 14. gr. Fyrir: »Á sjerhverju . . . auga á það« komi:
Á hverju skrásettu skipi skal nafn þess og heimili vera ritað aftan til á því, þar sem auðveldlega verður komið auga á það.
25. — 14. gr. Fyrir: »sem kringumstæðurnar leyfa« komi:
sem unt er.
26. — 14. gr. Fyrir: »forðast að fjandmennirnir taki það« komi:
forða því frá hættu.
27. — 15. gr. Greinin orðist svo:
Ef þess er farið á leit, getur stjórnarráðið i staðinn fyrir áður gefið þjóðernis- og skrásetningarskirteini látið koma nýtt skirteini samhljóða, og skal þá skila hinu fyrra skirteini aftur.
Hafi þjóðernis- og skrásetningarskirteini glatast, getur stjórnarráðið einnig látið úti nýtt skirteini, ef óskað er.
Hve nær sem nýtt skirteini er gefið út, án þess að skip um leið sje mælt á ný, skal ekkert gjald greiða fyrir það.
Ef þjóðernis- og skrásetningarskirteini glatast erlendis, getur næsti íslenskur ræðismaður eða sá, sem fer með slíkt starf fyrir hönd ríkisins, gefið út þjóðernisskirteini til bráðabirgða (13. gr.), og skal í því skýrt frá, hvers vegna það sje gefið út. Skal þá sá, sem biður um skirteinið, gefa skýrslu um, með hverjum atvikum hið fyrra hefir glatast.
28. — 16. gr. Greinin orðist svo:
Þegar skrásett skip ferst, er höggið upp eða ónýtt á annan hátt, skal sá, sem átti skipið, þegar í stað skýra skrásetningarskrifstofunni, þar sem það var skrásett, skriflega frá því, til þess að skipið verði strikað út úr skipaskránni; einnig skal hann skila þjóðernis- og skrásetningarskirteininu aftur eða færa gildar ástæður fyrir, að það sje ekki unt. Hafi skipið farist erlendis, skal á sama hátt skýra íslenskum ræðismanni eða þeim, sem fer með slíkt starf fyrir hönd ríkisins, frá því og skila honum skirteininu. Ræðismaðurinn sendir síðan stjórnarráðinu skilríki þessi ásamt nákvæmri skýrslu um skiptapann.
29. — 17. gr. Fyrir »skilmálunum« komi:
skilyrðunum.
30. — 17. gr. Fyrir »á sá« komi:
skal sá,
og »að« fellur burt á undan »skýra«.
31. — 17. gr. Fyrir: »væri fullgerð« komi:
hafi farið fram.
32. — 17. gr. Fyrir: »skrifstofu þeirri« komi:
skrifstofunni.

33. Við 17. gr. Fyrir: »verslunarfulltrúanum« og »verslunarfulltrúi« á tveim stöðum komi:
ræðismanninum og ræðismaður.
Og fyrir: »vegna« á þrem stöðum komi:
fyrir hönd.
34. — 17. gr. Fyrir: »á hann að senda« komi:
sendir hann.
35. — 17. gr. Fyrir: »skrásetningarskrifstofunni í Reykjavík« á tveim stöðum komi:
stjórnarráðinu.
36. — 17. gr. Fyrir: »verður sá« komi:
skal sá,
og »að« fellur burt á undan »útvega«.
37. — 17. gr. Fyrir: »sönnun staðfesta« komi:
vottorð staðfest.
38. — 17. gr. Fyrir: »útlends manns« komi:
manns, sem ekki hefir rjett til að fá skip skrásett.
39. — 17. gr. Fyrir: »á rjettarþjónn« komi:
skal embættismaður,
og »að« fellur burt á undan »sjá um«.
40. — 17. gr. Orðið »þá« á undan »næsti« falli burt.
41. — 17. gr. Fyrir: »þau tilfelli, er« komi:
þegar.
42. — 17. gr. Fyrir: »heima á Íslandi, verður« komi:
á heima á Íslandi, er.
43. — 18. gr. Fyrir upphafið: »Verði nokkur . . . leiðrjett eftir því« komi:
Verði eigandaskifti á skipi, að nokkrum hluta eða öllu, en sú breyting sviftir það ekki rjetti til að hafa íslenskan fána, og eins verði breyting á einhverju af atriðum þeim, sem skrásett eru samkv. 7. gr., ber eigandanum áður en 4 vikur eru liðnar frá því, er breytingin varð, að skýra skrásetningarskrifstofunni frá því, og þurfi sannanir fyrir þessu samkv. 9. gr., að koma fram með þau skilríki til þess að skráin verði leiðrjett eftir því.
44. — 18. gr. Fyrir: »verslunarfulltrúi« og »vegna« á tveim stöðum komi:
ræðismaður og fyrir hönd.
45. — 18. gr. Fyrir: »rita á« komi:
rita þær á.
46. — 18. gr. a. Fyrir: »skrásetningarskrifstofu þeirri, sem í hlut á« komi:
skrásetningarskrifstofunni, þar sem skipið var skrásett.
b. Orðin: »það sem með þarf þar um« falli burt.
47. — 18. gr. Fyrir: »aðalskrásetningarskrifstofunni í Reykjavík« komi:
stjórnarráðinu.
48. — 19. gr. Fyrir: »beiðast þess . . . skrásett á« komi:
senda skriflega beiðni um það skrásetningarskrifstofunni, þar sem skipið var skrásett.
49. — 19. gr. Fyrir: »Þegar svo er, skal« komi:
Skal þá

50. Við 20. gr. Fyrir: »af« í fyrstu línu komi:
úr.
51. — 20. gr. Fyrir: »á aðalskrásetningarskrifstofunni í Reykjavík« komi:
há stjórnarráðinu.
52. — 21. gr. Fyrir: »hjer í ríkinu« komi:
á Íslandi.
53. — 21. gr. Fyrir: »aðalskrásetningarskrifstofan í Reykjavík« komi:
stjórnarráðið.
54. — 21. gr. Orðin: »ef þess er farið á leit« falli burt.
55. — 21. gr. Fyrir: »innan tjeðra takmarka« komi:
hjer við land.
56. — 21. gr. Fyrir: »skrásetningarskrifstofan« komi:
stjórnarráðið.
57. — 21. gr. Fyrir: »skrásetningarskjöl skipsins hafa borist henni, en« komi:
það hefir fengið í hendur skrásetningarskjöl skipsins, og.
58. — 21. gr. Fyrir: »strax fram« komi:
þegar fram.
59. — 21. gr. Fyrir: »svo að« komi:
til þess að.
60. — 21. gr. Fyrir: »undir 13. gr.« komi:
í 13. gr.
61. — 21. gr. Orðið »nettó« falli burt.
62. — 22. gr. Fyrir: »2 kr.« komi:
5 kr.
63. — 23. gr. Fyrir: »búið er . . . skrásetningarskírteini« komi:
þjóðernis- og skrásetningarskírteini hefir verið gefið út og afhent.
64. — 23. gr. Fyrir: »4 kr.« komi:
10 kr.
65. — 23. gr. Orðið »þau« falli burt.
66. — 23. gr. Fyrir: »Því skal . . . auglýsing« komi:
Skal gefin út um það opinber auglýsing.
67. — 23. gr. Fyrir: »gert upptækt . . . verður« komi:
þegar gert upptækt.
68. — 24. gr. Fyrir: »50 kr.« komi:
100 kr.
69. — 24. gr. Fyrir: »Láti maður . . . það er« komi:
og sje þetta.
70. — 24. gr. Fyrir: »4 kr.« komi:
10 kr.
71. — 25. gr. Fyrir: »komið . . . ástæðu« komi:
færð verði nein gild ástæða.
72. — 25. gr. Fyrir: »Skal þá . . . sje ógilt« komi:
Skal þá, ef skipið er enn til, gefin út opinber auglýsing um, að
skírteinið sje ógilt.
73. — 26. gr. Fyrir: »20 kr.« komi:
50 kr.
74. — 26. gr. Orðin: »og í samhljóðan við þau« falli burt.

75. Við 27. gr. Fyrir: »og sje þeir . . . einn maður« komi:
í ábyrgð eða eigendurnir, sem á skrána eru ritaðir, einn fyrir
alla og allir fyrir einn.
76. — 27. gr. Fyrir: »Að því er snertir hlutafjelög« komi:
Ef skipið er eign hlutafjlags.